

[Fibiger.]

for at komme til en Realitetsdrøftelse i Stedet for at blive ved med at tale om den Rentelettelse, som ikke kom, og denne lille Nedsættelse her i Renten, som der bliver for bestemte Klasser inden for Landbruget. Saa kan der være Tale om at komme til noget, som der er Mening i, men saa maa det blive for hele Erhvervet. Derfor vilde jeg egentlig gerne, om det ærede Medlem Hr. Aage Fogh kom med en Udtalelse netop ved denne Lejlighed, hvor vi drøfter disse Forhold, saadan at man kunde være klar over, naar vi kommer til Udvalgsbehandlingen, om der er Mulighed for at naa til noget, der virkelig vil betyde noget.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget udtalte, at disse Lovforslag og den Tale, jeg havde holdt, gav Udtryk for meget af det, L. S. vilde. Ja, det er ikke saa sært, for jeg har efterhaanden faaet den Opfattelse, at netop mange af de Ting, vi Konservative har foreslaaet, er optaget paa L. S.s Program, og derfor kunde jeg godt tænke mig, at der kunde blive *noget* Samarbejde, naar man sluttede sig til de Lovforslag, vi har stillet, og vilde sætte noget ind paa dem og ikke vække Splittelse, men tværtimod arbejde for Samling.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vilde være med til at bruge Nødværgeretten. Jeg ved egentlig ikke, hvad det ærede Medlem mener med det. (*J. S. Foget: Det kan jeg da ikke gøre for.*) Nej, men det kan være, jeg kan faa det forklaret senere. Hvis det ærede Medlem mener, om jeg vil være med til at strække, kan jeg godt straks sige: det vil jeg ikke, for det har jeg altid fordømt hos andre, og saa vil jeg ikke selv gaa med til det.

Den højtærede Landbrugsminister var ikke meget forhandlingsvenlig. Det plejer han ikke at være, men jeg tænkte, at han maaske i det nye Aar havde forbedret sig, men det viser sig, at min Tro i den Retning var forfængelig.

Nu spørger den højtærede Landbrugsminister, om jeg vil være med til, at hele den Landbrugspolitik, der er ført, skal slaas over Ende, om jeg ønsker ophævet Sukkerordningen, Kartoffelmelsordningen og alle den Slags Ting, som ligger paa Linie med det Program, vi igennem Tiderne har gjort os til Talsmænd for. Nej, det vil jeg ikke være med til, men jeg vil være med til at underbygge og udbygge det noget mere, til at fortsætte Linien, saaledes at man virkelig letter Udgifterne for det Erhverv, vi her taler om, og forøger Ind-

tægterne, saaledes at det bliver muligt at skabe Rentabilitet; for den højtærede Landbrugsminister vil dog vel alligevel ikke sige, at Tiderne for Landbruget er saa gode, at der ikke bør gøres noget mere, saaledes at det Erhverv igen kan bære med i Stedet for at tære paa andre.

Saa^{spurgte} den højtærede Landbrugsminister mig, om det vilde være retfærdigt at nedsætte Ejendomsskatterne. Ja, det vil efter min Mening være ganske ualmindelig retfærdigt, jeg synes, det er saa uretfærdigt, som tænkes kan, at man bliver ved med at opretholde denne Særbeskatning.

Det ærede Medlem Hr. Smørum udtalte, at Godsejere og Proprietærer ikke regner en Hundrekroneseddél, men det gør vi fattige Husmænd. Ja, der skal jo siges noget! Men hvis der er Tale om at betale Skatter, betyder hundrede Kroner noget for en Mand med en Grundskyld paa 15 000—20 000 Kr., men over for en Ejendom paa 100 000 Kr.s Ejendomsskyld eller paa flere Hundrede Kroners Ejendomsskyld betyder hundrede Kroner ikke ret meget. For øvrigt har man unddraget en saadan Mand fra at faa disse hundrede Kroner, skønt han maaske kunde trænge lige saa meget til dem, naar han skal betale sine Skatter, som den Mand, hvis Ejendom ligger under 30 000 Kr.s Grundskyld.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at ved Iblanding af Smør i Margarine vilde det samme Forhold komme frem, som man havde talt om tidligere, da der var Tale om at lægge en Afgift paa Margarine, det vilde blive en Skat paa Arbejderne til Fordel for de store Ejendomsbesiddere. Jeg vil meget gerne være med til, at den fattigste Del af Befolkningen faar Smørret til en billigere Pris. Vi har været inde baade paa Flæskekort, Kød kort og saa fremdeles, og jeg vil gerne ved denne Lejlighed udtale, at mit Parti aldrig har ønsket at stille sig uvilligt over for den fattige Del af Befolkningen, men tværtimod gerne vil være med til at lette dens Kaar. Jeg tror imidlertid, at Iblanding af Smør i Margarine vil faa en vis Betydning, for det første vil der fremkomme et bedre Produkt, og for det andet vil man hindre, at der kommer for store Mængder frem til Eksport, idet man ved visse Lejligheder kunde holde Smørret tilbage og bruge det her og derved skaffe en højere Pris for Smørret.

Jeg beklager derfor, at den højtærede Minister tog lidt overlegent og afvisende paa dette Spørgsmaal. Jeg vilde ønske, den højtærede Landbrugsminister vilde gaa ind i en Forhandling om Spørgsmaalet,